

den Side, at den i Tidens Løb vil blive en meget vigtig Grundstøtte for vort Agerbrug, maa ad Lovgivningsveien søge at give enhver Lettelse, som det er muligt. Jeg troer saaledes ikke, at der for Noget kan ligge noget Afstrækkende eller Faretruende for vort Agerbrug eller for Eiendomsbesidderne i denne Deel af Paragraphen, og jeg kan derfor ikke andet end vedblivende være af den Formening, at man maa holde fast ved denne Deel af Paragraphen. Jeg haaber, at den i Fremtiden vil bringe Afstivningsloven endeel videre, naar Erfaringen visse vil vise, Nødvendigheden deraf; jeg anbefaler saaledes paa det varmeste Udvalgets værdifulde Forslag.

Tscherning: Jeg vil med den ærede Rigsdagsmand for Præsts Amts Ste Balgfreds (Schroll) tilraade at stemme imod det 3die Stykke i § 12. Det er ikke nødvendigt, og det indfører et heelt nyt Princip, et Princip, som gaaer løs paa at lade den One leve paa den Andens Beføstning; det behøves ikke, thi Alt, hvad der kan være billigt i saa Henseende, kan vindes ved en meget ringe Tilsløining til Nr. 2. Naar man nemlig i Nr. 2 siger: „forlanger Grundens Eier eller Bruger, at der ved Anlægget skal tages Hensyn til, at han selv dertil kan støtte egen Afstivning“ etc., saa er her det Tilfælde, hvor en af de Ting, der skal paalægges ham, bliver Vedligeholdelsen. Naar han selv vil bruge det Afstivningsrør, som fra en Anden føres over hans Lod, saa bliver han deelagtig i Røret og saa kan Vedligeholdelsen paalægges ham, imod at han har Ret til at have Tilsyn med Anlægget; men naar han ikke har den Art umiddelbare Brug af Drainingsrøret, saa at forsøge at indskyde en Betragtning, som gaaer løs paa, at han har den umiddelbare Gavn deraf, en Gavn, som han maaskee slet ikke anerkjender, og derfor at ville paalægge ham en saa tvivlsom Byrde, som det endnu her hos os er, hvad det kan koste med

saadanne Rørs Vedligeholdelse, det er ubilligt og uret. Drainingen er endnu saa ny hos os under vore klimatiske Forhold, at det er meget usikkert, hvilken Byrde derved kan paatvinges eller paalægges de Paagjældende. Vi maa vel lægge Mærke til, at i et Land, der som vort har en saa tør Sommertid derved, at Dagene ere saa uimaadelig lange og Fordampningen større end i de fleste andre Lande, der ville Drainingsrørene ligge en meget lang Tid udsatte for de Betingelser, der fremkalde Mos og Svamp; mere end paa noget andet Sted — det er fugtig og mild Luft, hvor Luften er tilgængelig. Hvilke Følger det i det Hele kan have, kjender Ingen, og saalænge man ikke kjender det, er det et ubilligt Forslangende, der indeholdes i Punkt 3. For den, der alvorlig troer paa Drainingen, er det intet væsentligt Tab, at han selv skal bekoste Vedligeholdelsen af sine Rør, og har han ingen alvorlig Tro derpaa, skal han heller ikke have Fordelen deraf; har han alvorlig Tro derpaa, er han udsat for langt Mindre ved ikke at have den Sikkerhed, som han troer, han skal have paa en Andens Jord, end den Anden, som skal vedligeholde et Rør, hvorfor han ingen Interesse har, er udsat for. Man gaaer vel ud fra den Forudsætning, at den, man vil paalægge Vedligeholdelsen, selv anlægger Ledningen, men det maa jo dog være overladt til hans frie Villie; dersom der i dette Punkt stod: saafremt en Bruger eller Eier af Jord, over hvilken en Mand ønsker et Afstivningsrør ført, paatager sig selv at nedlægge det, da paatager han sig med det Samme Forpligtelsen til at holde det vedlige, saa var det rigtigt, men at paalægge ham Forpligtelsen til at holde Anlægget vedlige, naar han forøvrigt ikke vil have med det at bestille, er ubilligt, det er mod hans Villie at sætte ham i en Andens Tjeneste til et privat Formaal, hvis Dypnaelse er tvivlsom; og det er noget ganske Nyt i vor Lovgivning.